

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 13—'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.— Τὸ 'Ραλλάκι μας.— Φροῦ-Φροῦ.— Ἀλήθεια.— Ἰταλικὴ Παρὰμύθι.— Τὸ Φάληρον.— Baccaroia (ποίημα).— Καρταμέλιες.— Τραγουδάκια (ποίημα).— ΝΙΝΑ.

ΤΟ ΡΑΛΛΑΚΙ ΜΑΣ

Φίλε «Μη Χάνεσαι»,

Κατέβην καὶ ἠκολούθησα τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἥτις ἐπιστρέψασα ἐκ Καστέλλας ἀνῆρχετο εἰς Ἀθήνας.

Τόσον βωδὴν ὑποδοχὴν οὐδέποτε εἶδον. Οὐτε ἐν Ζήτη. Τί νὰ σοῦ γράψω; Οὐδὲν εἶχε συμβῆ. Ἐκτός ἂν σοὶ περιέγραψον μετ' ὀπώρας ἐκ βάθους; εἰλικρινείας οἱ ὁπαδοὶ κῦχοντο εἰς τὸν Κουμουνδουρόν: Ζωὴ σ' ἐλόγουσας, κ. πρόεδρε. Μοὶ ἐφάνη ὅτι οὐδέποτε ἀνεπέμφθη ὑπὸ ὀρφανῶν εἰλικρινεστέρᾳ εὐχῇ ὑπὲρ ὑγιείας τοῦ ἀπομεινάντος μόνου στηρίγματός των. Ἐφρευγον ἀπληπισμένοι, διότι ἐνόμιζον ὅτι ἀντὶ μακρᾶς ἐπιστολῆς θὰ ἤναγκαζόμην νὰ σοῦ στείλω λακωνικὸν τηλεγράφημα. Καὶ νὰ μὲ λέγε Μπλόουτ, νὰ εἶμαι δηλαδὴ ἀναξ τῶν ἀνταποκριτῶν!

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ ἀμαξά μου διέσχίζε τὴν πρὸς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἡρώων ὁδὸν τοῦ Θεάτρου, αἶφνης ἐσταμάτησε. Ἐκυψά νὰ ἴδω καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μου προσβάλλονται ὑπὸ ἀμαξῆς κενῆς, παρὰ τὸν ἀμαξηλάτην τῆς ὁποίας ὕψους ἀνθρώπου κρατῶν ὑπερέφانون σοῦβλαν, ἣν ἐνηγκαλίζετο θυσιάζουσα τὰ ἐντόσθια τῆς γυλόσας ὀπτή.

Ἐξ ὧν εἶχον ἤδη ἰδιαιτέρων ἐπισήμων πληροφοριῶν, πρὸς γινώσκον ὅτι προπαρασκευάζετο τὴν Κουμουνδουρικὴν διαδήλωσιν ν' ἀντικρύσῃ—ἴσως δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ν' ἀντικρούσῃ—Τρικουπικὴ ἀντιδιαδήλωσις, χορηγούμενος τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Ῥάλλης. Ἐνόησα ὅτι ἡ σουβλισμένη γυλόσα ἦτο τὸ σατζάκ-σερίφ, τὸ καλοῦν τοὺς πιστοὺς τοῦ κόμματος εἰς ἀντιδιαδήλωσιν, καὶ τοῦτο διότι εἶχον ἤδη γίνεαι τοῦρκοι, προβλέποντες τὴν ἐπιτυχίαν τῆς κουμουνδουρικῆς ὑποδοχῆς. Καὶ ἤκουσα ἀνθρώπον μορφῆς ἀπαισίας καὶ ἀπαισιοτέρου ὀνόματος—ὡς ἔχω ἐπισήμους πληροφορίας ὠνομάζετο Σπυρλίγγος—λέγοντα εἰς ὁμοίον τοῦ ἐνῶ ἐτύλισσε περὶ τὴν ὁσφύν του ἀμφιδόλου χρώματος ποδιάν:

— Ὁἶσθι, ρε στὰ Σεπόλια ποῦ μᾶς ἔχη τσουμποῦσι τὰ Ραλλάκι; Ὁὰ πᾶμε καρτσάδα.

Διέταξα τὸν ἀμαξηλάτην μου νὰ προχωρήσῃ. Τὸ κατῶρθως μετὰ πολλοῦ κόπου διότι ἀμαξαὶ ἄλλαι μετὰ τὰς αὐτὰς ἀποσκευὰς ἐπλήρουν τὴν Πλατεῖαν τῶν Ἡρώων, ὅμοιον προσωπικὸν ἐπιβατῶν παραλαμβάνουσai. Ἦκουσα καὶ εὐφύας:

— Ἄντις ρε στὸ μούχτι, ἔλεγεν εἰς πρὸς τινα διαστίζοντα νὰ ἐποχηθῇ.

— Συλλογιέται ποῦ θὰ τοῦ βγῇ ξυνὸ καὶ τὸ κοψίδι καὶ ἡ ρεσινα μετὰ τὸ φῶσφορο ποῦ θὰ ρουφήσῃ ἔπειτα, καὶ μετὰ τὸ Ζήτη ποῦ θὰ τὸν βάλλουν νὰ φωνάξῃ, προσέθετεν ἄλλος.

Ἐφριττόν συλλογιζόμενος ὅτι τὰ Σεπόλια ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ ὁμοιάζον τὴν Ῥώμην ὅτε τὸ πρῶτον συνώκισθη. Ἀλλὰ τὸ καθῆκον τοῦ ἀνταποκριτοῦ, μετὰ ἐκείναι ἐκεῖ. Ἐπρεπε νὰ παρευρεθῶ καὶ παρευρέθην. Τὴν 3 μ. μ. ἤμην εἰς Σεπόλια. Αἱ προπαρασκευαὶ ἐγίνοντο. Διεμελίζοντο τὰ κρέω καὶ διενέμετο ὁ ρητινίτης εἰς τενεκέδες—διὰ τενεκέδες.— Ἐκάθησα παρὰ τὸν Κηφιστὸν ἀναμένων τοὺς προσκεκλημένους οἵτινες ἐμελλον νὰ φάγουν ὑπὸ τὰ δένδρα, καὶ παρὰ τὸν ex—ποταμὸν ἐμελλον νὰ ἀκούσωσι ὄργανα ἤχουντα εἰς ἀτμόσφαιραν ὅπου:

ἀδὲ τὸ ψιθύρισμα καὶ ἡ πίτος τῆνα

ἡ ποτὶ παγαταὶ μελίζεταί.

Ἦρχισαν αἱ ἀμαξαὶ νὰ ἐρχωνται ὀλίγαι, ὀλίγαι, ξεφροτόνουσαι τὸ περιεχόμενόν των. Ἐβῆσσε τέλος καὶ ὁ Ἀμφιτρώων Ῥάλλης. Ἐξήγαγε μανδῆλιον ἐκ τοῦ θυλακίου καὶ τὸν πῆλον ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀπομάζας τὸν ἰδρώτα, ἐμάσσησεν ὀλίγον ἐκ τοῦ ἀκρου τοῦ μύστακος του καὶ εἰτα προσῆλθεν ἐρωτῶν ἂν ἦναι ἐτοιμα ὀλα, λαβὼν δὲ καταφατικὴν ἀπάντησιν, ἐχύθη πρὸς τὸ πλῆθος καὶ ὡς κολυμβητῆς πλέων ἀπλωταῖς ἐσπρίγγε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ χεῖρας πενθοῦσας τὸν σάπωνα.

Αἶφνης διέκρινα ἄχρουν τι σημεῖον, ὅπερ ὀλίγον κατ' ὀλίγον κινούμενον καὶ ἐξογκούμενον ἐσχημάτισε τὸν διπλωμάτην, (διότι δύο ἔχει ὀφθαλμοὺς) βουλευτὴν Ψύλλαν, δίκην μηδενιστοῦ ἱεροκρυφίως ἐλθόντα καὶ ἀναμειχθέντα μετὰ τοῦ πλῆθους, εἰς τὸ ἔχαριζετο σφίγγων τὰς χεῖρας, ἀλλ'